

λούφα

λούφα, η, ουσ. [<λουφάζω (υποχωρητ.)]. **1.** η αποφυγή μιας εργασίας ή αγγαρείας: «το μυαλό του είναι συνέχεια στη λούφα». **2.** (στη γλώσσα των μηχανόβιων) γκαζιά χωρίς να μπει ταχύτητα: «έριξε μια λούφα και σήκωσε στο πόδι τη γειτονιά». **3.** (στη γλώσσα της αργκό) ενέδρα σε εξέλιξη από αστυνομικούς για τη σύλληψη κάποιου παράνομου: «σε όλο το μήκος της εθνικής οδού υπήρχαν διάφορες λούφες για τη σύλληψη του δραπετή»·

- *κάνω λούφα ή την κάνω λούφα*, (ιδίως στη γλώσσα του στρατού) αποφεύγω την εργασία, ξεκόβω από μια ομάδα εργασίας για να αποφύγω τη δουλειά, την αγγαρεία, και, γενικά, επιδιώκω να παραμείνω κάπου κρυμμένος ή απαρατήρητος για να μη μου ανατεθεί κάποια εντολή ή διαταγή, λουφάρω: «μόλις βρω την ευκαιρία, κάνω λούφα || όπως στρίβαμε πίσω απ' τα μαγειρεία, την έκανα λούφα». Πρβλ.: *Λούφα και Παραλλαγή* (Κινηματογραφική ταινία του Ν. Περράκη, το 1984, που διαδραματίζεται στο στρατό το 1967, χρονιά που επιβλήθηκε το στρατιωτικό πραξικόπημα)·

- *περνώ λούφα ή την περνώ λούφα ή την περνώ στη λούφα*, βλ. φρ. *τη βγάζω λούφα*·

- *στη λούφα*, στα κρυφά, λαθραία: «έφυγε στη λούφα || έφερε απ' έξω μια τηλεόραση στη λούφα»·

- *τη βγάζω λούφα ή τη βγάζω στη λούφα*, αποφεύγω συστηματικά κάποια υπηρεσία, κάποια εργασία: «όσο ήμουν στο στρατό, την έβγαζα στη λούφα»·

- *το ρίχνω στη λούφα*, (γενικά) δεν κάνω τίποτα, τεμπελιάζω: «απ' τη μέρα που του 'πεσε το λαχείο, το 'ριξε στη λούφα»·